

CAPITOLUL 19

18 Pedepsește-ți fiul,
 căci tot mai este nădejde,
 dar nu dori să-l omori. —
 19 Cel pe care-l apucă mânia
 trebuie să-și ia pedeapsa ;
 căci, dacă-l scoți din ea, va trebui să mai
 faci o dată lucrul acesta. —
 20 Ascultă sfaturile și primește învățătura
 ca să fii înțelept pe viitor ! —
 21 Omul face multe planuri în inima lui,
 dar hotărârea Domnului,
 aceea se împlinește. —
 22 Ceea ce face farmecul unui om este
 bunătatea lui ;
 și mai mult prețuiește un sărac
 decât un mincinos. —
 23 Frica de Domnul duce la viață,
 și cel ce o are petrece noaptea sătul,
 fără să fie cercetat de nenorocire. —
 24 Leneșul își vârnă mâna în strachină
 și n-o duce înapoi la gură. —
 25 Lovește pe batjocoritor,
 și prostul se va face înțelept ;
 mustră pe omul priceput,
 și va înțelege știința. —

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VA AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

26 Cine jefuiește pe tatăl său
și izgonește pe mama sa,
este un fiu care aduce rușine și ocară. –

27 Încetează, fiule,
să mai ascuți învățătura,
dacă ea te depărtează
de învățăturile înțelepte. –

28 Un martor stricat
își bate joc de dreptate,
și gura celor răi înghite nelegiuirea. –

29 Pedepsele sunt pregătite
pentru batjocoritori,
și loviturile pentru spinările nebunilor. –

CAPITOLUL 20

1 Vinul este batjocoritor;
băuturile tari sunt gălăgioase ;
oricine se îmbată cu ele nu este înțelept.
2 Frica pe care o însuflă împăratul
este ca răcnetul unui leu,
cine îl supără,
păcătuiește împotriva sa însuși. –
3 Este o cinste pentru om
să se ferească de certuri ;
dar orice nebun
se lasă stăpânit de aprindere. –
4 Toamna, leneșul nu ară ;
la secerat, ar vrea să strângă roade,
dar nu este nimic ! –
[Continuarea în numărul viitor]

[Continuarea în numărul viitor]

Editorial. Ziua Cincizecimii (Rusaliile)

Astăzi sărbătorim **Ziua Cincizecimii** care mai este numită și **Rusaliile**. Este **Ziua din care Duhul Sfânt S-a coborât pe pământ** împlinindu-se promisiunea făcută de Domnul Isus înainte de plecarea Lui de pe acest pământ :

„Totuși vă spun adevărul : vă este de folos să Mă duc ; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi ; dar, dacă Mă duc, vi-L voi trimite”. (Ioan 16 : 7)

Dar, să ne reamintim ce s-a întâmplat în urmă cu aproximativ două mii de ani. Despre grupul în care se aflau și apostolii Domnului Isus, în Faptele Apostolilor 2 : 1 – 8 și 11 – 12 scrie că :

„În ziua Cincizecimii, erau toți împreună în același loc. **Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei.**

Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.

Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer. Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui.

*Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții: „Toți aceștia care vorbesc
nu sunt galileeni?”*

Cum, dar, îi auzim vorbind fiecareia din noi în limba noastră, în care ne-am născut ?” ... îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu !”

Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții : „Ce vrea să zică aceasta ?”

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Atunci când un om nu înțelege ce se întâmplă, dacă el este sincer în căutarea Lui după Dumnezeu, Dumnezeu îi va vorbi.

La momentul respectiv, prin apostolul Petru au fost clarificate lucrurile și astfel cei prezenți acolo, au realizat că tocmai asistau la un moment istoric.

Printre ei era venit Duhul Sfânt al Lui Dumnezeu, iar EL este și astăzi printre noi. Noi știm că Dumnezeu este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt : „și aceștia trei una sunt”. (I Ioan 5 : 7)

Domnul Isus spunea despre Duhul Sfânt că este numit *Mângâietorul*.

În limba greacă pentru *Mângâietor* este folosit cuvântul *paraklétos* care se traduce cu : „*chemat în ajutor*”.

Vom reda care este înțelesul cuvântului *paraklétos* pentru a înțelege puțin din ceea ce este și ce face Duhul Sfânt.

Conform Lexiconului Biblic, (a se vedea : <https://biblehub.com/greek/3875.htm>) *paraklétos* se referă la :

1. *Avocat* : „cel care pledează cauza altuia în fața unui judecător, pledător, apărător, asistent juridic ; un avocat”.

2. *Mijlocitor* : „cel care pledează cauza altuia, cu unul”.

De exemplu, dacă un om are o problemă cu un alt om și nu știe ce să spună în apărarea lui, *Mijlocitorul* este cel care intermediază între el și oponentul lui, pentru a-l ajuta pe cel care este la greu !

3. *Ajutor*. Când era pe pământ, Domnul Isus și-a ajutat ucenicii sau pe cei aflați în nevoie, după Înălțarea la Cer, Duhul Sfânt este în locul Domnului Isus. Cheamă-L și tu în viața ta pe Duhul Sfânt!

CUGETĂRI PERSANE CĂINȚĂ

- Nu porunci acum și nu te certa, fiindcă după ceartă urmează căința. FERDOUSI
- Câtă vreme nu-ți cauți căința, nu face un lucru de care să-ți pară rău ! NASER KHOSROU
- Nici un om nu trebuie să doarmă când muncește, ca la sfârșit să nu se căiască. KHOSROU DEHLAVI

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Platon

- Vechi și frecvent nume la greci, **Plátón** și-a câștigat celebritatea încă din antichitate datorită binecunoscutei porecle a marelui filozof atenian al cărui nume adevărat era *Aristocles*. La origine un supranume pe care specialiștii îl explică prin adj. *plathýs*, *plateia*, *platý* „larg, lat” (plátos „lărgime”), **Platon** este cu siguranță mai vechi decât purtătorul care l-a făcut cunoscut în lume și despre care, într-adevăr, se spune că avea „umeri lați”. [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

- **Non opus est verbis, credite rebus** (lat. „Nu-i nevoie de vorbe, credeți faptele”) - Ovidiu, *Fastele* (II, 734). Soldații lui Tarquinius Superbus, regele Romei, în vremea asediului cetății Ardea (secolul VI î.e.n.), discutau la masă despre cinstea femeilor lor : „Oare ale noastre soții se mai gândesc la noi ?” Și toți se întreceau în a-și lăuda nevestele. Atunci sare un roman Collatinus și zice : „La ce să vorbești ? Numai în fapte să crezi ! ...”. E ceea ce exprimă în trei cuvinte distonul latin „*Acta, non verba*”, introdus în multe limbi ... în română : *Fapte, nu vorbe*. [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 5 PETRU VALDO

După interdicția Conciliului, ei au devenit mult mai agresivi împotriva tuturor abaterilor și păcatelor din sânul bisericii.

Tot ce spuneau, ei dovedeau cu Noul Testament.

Aceasta a infuriat peste măsură pe ierarhii bisericii catolice.

Papa Alexandru a cerut episcopului de Lyon exterminarea lor de pe fața pământului.

Atunci au început primii inchizitori recrutați dintre călugări. Călugărul Dominic a format ordinul dominicanilor, un fel de călugări-copoi, care trebuiau să-i descopere și să-i vâneze pe toți valdenzii. Ei au inventat și aplicat adevăraților credincioși cele mai oribile și sălbatice schingiuri.

Cu toată vânătoreala pornită împotriva lor, valdenzii au continuat să predice și mulțimi de oameni li se alăturau.

Acel creștinism primar se arăta în toată frumusețea trăirii și a jertfirii din dragoste pentru Cristos Domnul.

Torturile, rugurile, spânzurătorile, securile sau sabia decimau pe valdenzi, dar alte sute se opreau de pe calea păcatului și îmbrățișau crezul lor. Adevăratul creștinism se răspândea acum ca o molimă.

Mulți au suferit grele torturi, ce mintea nu și le poate închipui.

Au fost inventate instrumente speciale de tortură, pe care nici sălbatcii din junglă nu ar fi fost gata să le întrebuințeze, dar le-au folosit creștinii păgânizați.

Uneori, chiar episcopul găsea plăcere să asiste la aceste torturi și să le sporească măsura.

Unii s-au refugiat în munții Pirinei din Spania, alții în Alpii din nordul Italiei. Acolo au format noi așezări. Unele din aceste noi așezări au fost descoperite de călugării informatori.

Din Roma au fost trimise trupe în valea Piemontului, le-au ars casele, pe unii i-au măcelărit, iar alții au scăpat cu fuga, ascunzându-se în crăpăturile stâncilor sau în peșteri.

După câțiva ani au aflat că mai sunt valdenzi în Alpi la Dauphiné, înspre Franța. Atunci, arhiepiscopul Ambrune a însărcinat pe călugărul Ioan Veitley să conducă atacul împotriva lor.

Însoțit de trupe, acesta a lucrat în mod sălbatic, omorând tot ce a găsit în cale, fie că au fost sau nu valdenzi. N-a trecut mult și papa a primit vestea că încă mai sunt valdenzi în Franța.

Spre a-i stârpi a trimis pe Albert de Capitaneis, arhiepiscop de Cremona, cu trupe într-acolo. Valdenzii au prins de veste și au fugit. El a găsit satele pustii, dar le-a dat foc. [Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci *toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică*”. [IOAN 3 : 16]

„*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”